

GAZETA W. KSIĘSTWA POZNAŃSKIEGO

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości.

Paryż, 12. Stycznia. — Dziś doręczył poseł turecki na publicznym posłuchaniu swe pismo wierzytelne i przedstawił 14 osób z swego poselstwa. Tak się zakończyło uznanie cesarza przez mocarstwa europejskie.

Paryż, 13. Stycznia. — Krążą pogłoski, że ministrowie wojny i spraw zagranicznych wystąpią z ministerstwa.

Według zasięgniętych wiadomości przez cesarza, pokazały się pogłoski płonnemi, jakoby pewna dostojna osoba w grę giełdową była uwikłana.

Bombay, 17. Grudnia — Wyprawa angielska wylądowała na dniu 21. Listopada pod Pegu. Po żwawym ogniu z armat odpędzono Birmanów, a Anglicy miasto zajęli. Birmanów było tam 5000, a Anglików poległo 5, rannych 34. — Wyprawa do Hagarah szczęśliwie się zakończyła, wzięciem do niewoli naczelnika powstańców Mackesona.

Berlin, 15. Stycznia. — Naj. Pan raczył nadać konsulowi zamianowanemu do Galaczu, Meroniemu, krzyż kawalerski królewskiego orderu domowego Hohenzollerów.

Berlin, 14. Stycznia. — Izby jeszcze długo będą odprawiały ferie, przynajmniej obu niedostaje materyału na walne posiedzenia. W pierwszej izbie lszym przedmiotem obrad będzie ordynacja miejska dla sześciu wschodnich prowincyi i ta będzie dopiero wniesiona w drugiej połowie następnego tygodnia. Izba druga nierychlej także zasiądzie do obrad. Z tych tedy powodów niemasz nic do doniesienia, o posiedzeniach sejmu. Tymczasem świetne odbywają się uroczystości na dworze królewskim. Na onegdajszej dworskiej uroczystości przedstawiał prezes ministerstwa pan Manteuffel królowi Jmci naczelników poselstw, a ci swoich radców i przybocznych urzędników. Działo się to na sali orlej, gdzie damy i ciało dyplomatyczne było zgromadzone, w sali ubocznej znajdowali się excellencye i radcy pierwszej klasy; w sali rycerskiej radcy drugiej klasy i członkowie izb, a w galerii obrazów korpus oficerów. Z polskich deputowanych byli panowie Potworowski, Cieszkowski, Morawski, Zółtowski, Chłapowski. Ci należą do zastępu solidarnego i opozycyi, jak powiada korespondent gazety niemieckiej poznańskiej, a konserwatywni deputowani z prowincyi poznańskiej byli według tejże gazety następujący panowie: Bärensprung, Hiller, Taczanowski, Guderian, Lawrentz, Crusius, Reichmeister, Heyne. Uroczystość ta trwała do godziny 12.

Frankfurt, 9. Stycznia. — Allg. Zeitung zamieściła wiadomość, że książę Augustenburg za pośrednictwem król. pruskiego posła przy związku zawarł ugodę z król. duńskim posłem we względzie sprzedaży dóbr swoich szlezwickich koronie duńskiej, i że książę 3 miliony talarów w obligacjach i 350,000 tal. monetą brzęczącą dostanie. Podanie ostatnie jest mylnem, i możemy w tym względzie donieść, co następuje: rząd duński płaci za dobra te nie 3 miliony, ale tylko 2,230,000 tal. pruskich, a w miejsce zatrzymywanych dotąd dochodów gotówką sumę ryczałtową około 150,000 tal. pruskich, i to, co dobra od Maja do Czerwca przyniosły, za co od składania wszelkich rachunków w czasie administracji swej ma być wolnym. W miejsce sumy kupna wystawione będą obligacje 4 procentowe przenośne, za pewność których w zastaw dane będą dochody z tych dóbr jakoteż dochody z dóbr skarbowych w księstwie Szlezwigu. Z obligacyi tych będzie półrocznie w Czerwcu i Grudniu pewna ilość wylosowana i przez rząd duński spłaconą, tak iż w przeciągu lat 13 dług cały się umorzy. Cały majątek ruchomy pozostaje własnością księcia, i zostanie mu wydanym. Zresztą uk ad ten nie jest jeszcze formalnie zawartym, ale nie ulega wątpliwości żadnej, że zawarcie formalne wkrótce nastąpi.

Francya.

Paryż, 11. Stycznia. — Monitor donosi, że Napoleon otrzymał wiadomienie od królowej hiszpańskiej, o szczęśliwym pologu księżny Montpensier, a od króla szwedzkiego pismo z uwiadomieniem, o szczęśliwym przyjściu na świat syna następcy tronu. Dalej, że baron Seebach nadzwyczajny poseł króla saskiego, p. William Rives, nadzwyczajny poseł Stanów Zjednoczonych i p. Rumpf, minister rezydent czterech wolnych miast, nowe złożyli pisma wierzytelne. Pierwszych dwóch wiozły dworskie pojazdy do Tuileriiów na posłuchanie publiczne, ostatni zaś miał tylko prywatne posłuchanie z powodu niższego stopnia dypl-

matycznego. Baron Seebach przytem doręczył wielką wstęgę orderu Napoleonowi od króla saskiego przesłaną.

Dziś złożyli posłowie pruski i austriacki, tudzież pełnomocnik Meklenburg Schwerin, swoje pisma wierzytelne. Zakończyła się więc niepewność względem pism wierzytelnych dworów północnych. Tymczasem rozpoczyna się cały szereg wielkich balów i uroczystości zimowych po salonach cesarskich i ministeryalnych, po nich nastąpią bale dyplomacyi. Mimo zabaw cesarz niezapomina o dalszych reformach, uważa sądy przysięgłych za niestósowne i one ulegną zmianie, wedle formuły teraz panującej we Francyi: *Quod principi placuerit legis habet vigorem*.

— Assemblée nationale poświęca dziś przydłuższy artykuł Belgii i broni stronnictwa katolickiego tamże, przeciw zarzutowi, jakoby starało się o przyłączenie Belgii do Francyi. Dziś powiada trudno robić propagandę tak jak przed 60 laty, bo narody zagraniczne tylko rewolucyjnymi ideami, a nie innymi rzeczami można zapalać i pociągać ku sobie.

— Pays, dziennik cesarski chciał uspienie giełdy tłumaczyć obojętnością patryotyczną, z jaką Francya na zagranicę patrzy. Siecle inaczej tę rzecz tłumaczy, i powiada że od czasu, jak się giełda zdemokratyzowała, daleko szczerzej występuje w swoich obrotach, niż dawniej. Od dwóch miesięcy, mówi dalej Siecle, giełda tak samo jest usposobiona, jak naród. Giełda nie cieszyła się z powiększania się władzy nad miarę. Spodziewała się nareszcie pewnych granic w polityce, ale się omyliła. Bardzo zrozumięła sprawozdania, senatuskonsultum nieprzychylnie wolności, pokazały, że rząd stara się o przewagę, która niemoże się każdemu podobać. Spadanie na giełdzie od dwóch miesięcy, ma oprócz finansowych i ten powód. Inne odnoszenia się do senatu, senatuskonsultum podnoszące powagę ciała prawodawczego, wolność za czasów Ludwika Filipa używana, narazby powstrzymały upadanie papierów. Jeżeli Francuz jest obojętnym na zle usposobienie zagranicy, to tym więcej zajmuje się tem, co się dzieje we Francyi. Zajmuje się wewnętrznymi wypadkami tem bardziej, że liczba dzienników czuwających znacznie się zmniejszyła, a te co są, wdziały kagańce na myśli swoje. Niepokoją się umysły, gdy niemasz wolności wręcz wypowiedzianej i niezaprzeczonej. Niepokój ten udziela się też giełdzie. Dzienniki nie śmiały tej kwestyi poruszyć. Wypowiadamy to z całą otwartością, sądząc że całemu światu i rządowi się przysłużymy.

(Kor. Cz.) Paryż, d. 5. Stycznia. — Mianowanie senatorami pp. Pastoret, Larochejaquelin, Mouchy i Bauffremont, zrobiło mniej wrażenia niż się spodziewano, z przyczyny, że każdy wiedział, iż powyżsi legitymiści byli zrujnowani i odepchnięci od swych partyi. Daleko większe wrażenie zrobiło mianowanie wielkich marszałków, koniuszych i łowczych. Książę Wagram obrażony, że nie dostał godności wielkiego łowczego, którą piastował jego ojciec marszałek Bertier, dał dymisyą z senatorstwa. Książę Wagram jest figurą bardzo poważną. Temu rok, ogłoszono, że cesarz miał się z jego córką ożenić. Wielki marszałek dworu, wielki koniuszy, wielki łowczy i prezes rady stanu, mają pobierać pensyą 60,000 czy 100,000 fr. Pierwszy zaś koniuszy łowczy, pierwszy prefekt pałacowy i wiceprezes rady stanu, mają pobierać 50,000 fr. Marszałek St. Arnaud rozpoczął urząd wielkiego koniuszego od zawiadomienia księżny Matyldy, iż odtąd na jej usługi będzie wyznaczony oddział 25 jazdy.

W dzień nowego roku, nie złożyli cesarzowi powinszowań, jako jeszcze nie akredytowani, ambasadorowie: pruski, austriacki, rosyjski, turecki, tokański, washingtonski i konfederacyi niemieckiej. Ociąganie się dworów północnych z przesłaniem listów kredytowych, jest tutaj niustannym materyałem rozmów. Giełda się niepokoi i spada. Mówią, że mocarstwa północne przysłały listy wierzytelne, ale bez mon bon frère i że cesarz oświadczył, iż ich nie przyjmie. Uważano za akt opozycyi list p. Berryera, prezesa korporacyi adwokackiej, przez który legitymista ten dał zaprzeczenie Moitrowi, jakoby rada adwokacka złożyła cesarzowi powinszowanie w dzień noworoczny. Wiadomość, że Alfred Arago, syn astronoma i członka byłego rządu tymczasowego, został inspektorem sztuk pięknych, zrobiła wiele hałasu, a raczej obudziła wiele zazdrości. Alfred Arago był codziennym niemal gościem na salonach księcia Napoleona, i on to miał z nim jechać jako sekretarz do Algieru.

Fizognomia towarzystw paryzkich, jest dziś bardzo ciekawa. Rząd jest silny i wszechmocny, ośm milionów głosów uznało cesarstwo, a wszy-

